

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1006/2015
24.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Т., због кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези ст. 1. и 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Т., адвоката Д.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 бр.58/14 од 26.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 бр.18/15 од 12.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2015. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Т., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Суботици Кж1 бр.58/14 од 26.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 бр.18/15 од 12.06.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 423. тачка 1. ЗКП окривљеног И.Т.

ОСЛОБАЂА ОПТУЖБЕ

-да је дана 15.03.2007. године у Суботици као службено лице оштећеног ЈП ПТТ Саобраћаја "Србија" као одговорно лице – контролор, кршењем прописа и општих аката наведеног предузећа, очигледно несавесно поступао у вршењу службе, односно у вршењу надзора, при чему је био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, био свестан да услед тога може наступити имовинска штета за коју је олако држао да неће наступити, на тај начин што је напустио радно место у 19,00 часова, сат времена пре истека свог радног времена, а да о томе није обавестио свог претпостављеног, те тако није извршио контролу припремљености транспортног возила и поштовања прописаног возног реда, у смислу члана 10. Плана рада контролора и руководиоца поштанског центра за месец март 2007. године, те је над саокривљеним С.К., након прикупљања пошиљки из Поште 18 око 20,00 часова у улици Пазинској испред кућног броја 7, од стране НН лица извршено кривично дело разбојништва, којом приликом је од окривљеног С.К. одузет новац и поштанске пошиљке прикупљене из претходно из других пошти, на који начин је ЈП ПТТ Саобраћаја

"Србија" оштећено за износ од укупно 3.285.000,00 динара, при чему је био свестан да је његово дело забрањено,

чиме би извршио кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези ст. 1. и 3. КЗ.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног И.Т. падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 бр.58/14 од 26.02.2015. године уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Суботици, преиначена је пресуда Основног суда у Суботици К бр.984/13 од 31.03.2014. године, тако што је између осталих, окривљени И.Т. оглашен кривим да је извршио кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези ст. 1. и 3. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од две године од дана правноснажности не учини ново кривично дело.

На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећено ЈП ПТТ Саобраћаја "Србија" је са својим имовинско правним захтевом упућена на парнични поступак, а између осталих, окривљени И.Т. обавезан је да на основу члана 264. ЗКП надокнади трошкове кривичног поступка Основном суду у Суботици на име паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 бр.18/15 од 12.06.2015. године одбијена је као неоснована између осталих, жалба браниоца окривљеног И.Т., па је пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 бр.58/14 од 26.02.2015. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.Т., адвокат Д.Д., без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји и у односу на окривљеног И.Т. преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за извршење кривичног дела из члана 361. став 2. у вези става 1. и 3. КЗ.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На

седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног И.Т. је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног И.Т. указује да је другостепеном и трећестепеном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Из изреке другостепене пресуде произилази да је окривљени И.Т. у време и на месту ближе описано у изреци пресуде, као службено лице оштећеног ЈП ПТТ Саобраћаја "Србија", као одговорно лице - контролор, кршењем прописа и општих аката наведеног предузећа, очигледно несавесно поступао у вршењу службе, односно у вршењу надзора, при чему је био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, био свестан да услед тога може наступити имовинска штета за коју је олако држао да неће наступити, на тај начин што је напустио радно место у 19,00 часова, сат времена пре истека свог радног времена, а да о томе није обавестио свог претпостављеног, те тако није извршио контролу припремљености транспортног возила и поштовања прописаног возног реда, у смислу члана 10. Плана рада контролора и руководиоца поштанског центра за месец март 2007. године, те је над саокривљеним С.К. након прикупљања пошиљки из Поште 18 око 20,00 часова у улици Пазинској испред кућног броја 7, од стране НН лица извршено кривично дело разбојништва, којом приликом је од саокривљеног С.К. одузет новац и поштанске пошиљке прикупљене претходно из других пошти, на који начин је ЈП ПТТ Саобраћаја "Србија" оштећено за износ од укупно 3.285.000,00 динара, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, а чиме је извршио кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези ст. 1. и 3. КЗ.

Одредбом члана 361. став 1. КЗ прописано је да службено лице које кршењем закона и других прописа или општих аката, пропуштањем дужности надзора или на други начин очигледно несавесно поступа у вршењу службе, иако је било свесно или је било дужно и морало бити свестно да услед тога може наступити тежа повреда права другог или имовинска штета, па таква повреда односно штета у износу која прелази 450.000,00 динара и наступи казниће се новчаном казном или затвором од три године. Ставом 2. истог члана прописано да ако услед дела из става 1. овог члана дође до тешке повреде права другог или наступи имовинска штета у износу који прелази 1.500.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година. Ставом 3. истог члана прописано је да одговорно лице у установи или другом субјекту, осим оних који се баве привредном делатношћу, који учини дело из става 1. и 2. овог члана, казниће се казном прописаном за то дело.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке другостепене пресуде не произилази узрочно последична веза између радњи окривљеног И.Т. (да је напустио радно место сат времена пре истека свог радног времена, о чему

није обавестио свог претпостављеног, па није извршио контролу припремљености транспортног возила и поштовања прописаног возног реда, у смислу члана 10. Плана рада контролора и руководица поштанског центра за месец март 2007. године), и последице (да је над саокривљеним С.К. од стране НН лица извршено кривично дело разбојништва, па је ЈП ПТТ Саобраћаја "Србија" оштећено за 3.285.000,00 динара), која је битан елемент сваког кривичног дела па и кривичног дела за које је окривљени И.Т. оглашен кривим, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује. Будући да је узрочно последична веза између радњи окривљеног и последице кривичног дела битан елемент кривичног дела, због недостатка истог, другостепеном и трећестепеном пресудом на штету окривљеног И.Т. учињена је повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, јер дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, због чега је Врховни касациони суд, усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца овог окривљеног, преиначио побијане пресуде и окривљеног И.Т. на основу члана 423. став 1. тачка 1. ЗКП ослободио оптужбе да је извршио кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези ст. 1. и 3. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 265. став 1. ЗКП одредио да трошкови кривичног поступка окривљеног И.Т. падају на терет буџетских средстава, обзиром да је овај окривљени ослобођен од оптужбе.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 492. став 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**